

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Závadskej, členiek senátu JUDr. Marianny Reiffovej a JUDr. Aleny Poláčkovej, PhD., v právnej veci navrhovateľa **K. O.**, bytom vo V. č. X, proti odporkyni **Sociálnej poisťovni v Bratislave**, Ul. 29. augusta č. 8, o invalidný dôchodok, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 24. januára 2008, č.k. 25 Sd/275/2007-12, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline z 24. januára 2008, č.k. 25 Sd/275/2007-12, **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva.**

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline rozsudkom z 24. januára 2008, č.k. 25 Sd/275/2007-12, potvrdil rozhodnutie z 9. júla 2007 číslo X., ktorým odporkyňa podľa § 263 ods. 1, § 112 ods. 2 a 6 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení zákona č. 310/2006 Z.z. (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) a § 29 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“), odňala navrhovateľovi invalidný dôchodok s účinnosťou od 8. septembra 2007. Krajský súd týmto rozsudkom

potvrdil aj rozhodnutie z 19. júla 2007 číslo X., ktorým odporkyňa podľa § 263b zákona o sociálnom poistení v znení zákona č. 529/2006 Z.z. a podľa § 37 zákona o sociálnom zabezpečení od 8. septembra 2007, priznala navrhovateľovi čiastočný invalidný dôchodok v sume 3 972 Sk mesačne.

V odôvodnení uviedol, že o odňatí invalidného dôchodku navrhovateľa odporkyňa rozhodla na základe posudku príslušného posudkového lekára sociálneho poistenia zo 4. decembra 2006, podľa ktorého invalidita navrhovateľa podľa zákona o sociálnom zabezpečení zanikla a zmenila sa na čiastočnú invaliditu podľa uvedeného zákona od 4. decembra 2006, lebo v priebehu posledných troch rokov došlo k zlepšeniu zdravotného stavu navrhovateľa. Po zhodnotení novších lekárskejších správ z vyšetrení navrhovateľa dospel k zhodnému záveru aj posudkový lekár sociálneho zabezpečenia v lekárskej správe z 3. decembra 2007, zadováženej pre potreby súdneho konania. Krajský súd preto považoval za správny právny záver odporkyne, že invalidita navrhovateľa zanikla a navrhovateľ už spĺňa podmienky nároku na čiastočný invalidný dôchodok podľa § 37 ods. 3 písm. b) zákona o sociálnom zabezpečení. Rozhodnutie odporkyne o odňatí invalidného dôchodku navrhovateľovi preto považoval za správne.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal včas odvolanie navrhovateľ. Žiadal napadnutý rozsudok krajského súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

Odporkyňa navrhla napadnutý rozsudok krajského súdu ako vecne správny potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 250s OSP v spojení s § 246c OSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľa nemožno vyhovieť.

Podľa § 263 ods. 1 zákona o sociálnom poistení invalidný dôchodok a čiastočný invalidný dôchodok, ktoré boli priznané podľa predpisov účinných pred 1. januárom 2004, sa považujú po 31. decembri 2003 za invalidný dôchodok podľa tohto zákona v sume, v akej patrili k 31. decembru 2003 a vyplácajú sa aj po tomto dni za podmienok ustanovených predpismi účinnými do 31. decembra 2003, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 112 ods. 6 zákona o sociálnom poistení dávka sa odníme, zníži alebo jej výplata sa zastaví odo dňa nasledujúceho po dni, ktorým uplynie obdobie, za ktoré sa dávka už vyplatila.

Z obsahu súdneho, ale aj administratívneho spisu navrhovateľa vyplýva, že rozhodnutím odporkyne z 27. júla 2000 číslo X. bol navrhovateľovi priznaný podľa § 29 ods. 1 písm. a) zákona o sociálnom zabezpečení od 7. augusta 2000 invalidný dôchodok v sume 5 470 Sk mesačne lebo pre ochorenia, ktorými boli cirhóza pečene vaskulárne a metabolicky dekompenzovaná, pažerákové varixy, TBC a hypertenziu s kolísavými hodnotami, známky ethylickej KMP, nemohol navrhovateľ vykonávať žiadne zamestnanie po dobu nevyhnutnej liečby, ktorá mala trvať asi rok.

Zo záverov kontrolnej lekárskej prehliadky, vykonanej Posudkovou komisiou sociálneho zabezpečenia č. 4 Sociálnej poisťovne, pobočky v Žiline 9. júla 2001 sa k ochoreniam navrhovateľa pridružili epileptické záchvaty, ktoré pre stabilizáciu si vyžiadali dobu liečby 6 mesiacov, o ktorú sa predĺžilo poberanie invalidného dôchodku s tým, že pri najbližšej kontrole má byť stupeň invalidity znížený. Ďalším posudkom z 11. februára 2002 uvedenej posudkovej komisie bola konštatovaná zmena invalidity na čiastočnú invaliditu od 11. februára 2002 pre stabilizáciu pečeneňových testov a eliminovanie epileptických záchvatov. Na zasadnutí 2. septembra 2002 komisia zistila, že navrhovateľ trpí aj na ďalšie ochorenie, a to respiračnú MBC, v dôsledku čoho bol znova invalidný od 8. júna 2002. Až posudkom zo 4. decembra 2006 príslušná posudková komisia konštatovala, že v priebehu posledných troch rokov od posledného vyšetrenia v komisii došlo k zlepšeniu zdravotného stavu v tom, že pľúcny nález je plne stabilizovaný, a ochorenia navrhovateľa majú za následok už len čiastočnú invaliditu. Rozhodnutím odporkyne z 9. júla 2007 bol preto navrhovateľovi odňatý invalidný dôchodok od 8. septembra 2007, lebo už pre jeho poskytovanie nespĺňal podmienky.

Odo dňa odňatia invalidného dôchodku 8. septembra 2007 bol navrhovateľovi priznaný preskúmaným rozhodnutím z 19. júla 2007 čiastočný invalidný dôchodok podľa § 37 ods. 3 písm. b) zákona o sociálnom zabezpečení, lebo z posudkových záverov komisie bolo zistené, že navrhovateľ je pre dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav schopný vykonávať doterajšie alebo iné sústavné zamestnanie len za osobitne uľahčených pracovných podmienok.

Zdravotný stav navrhovateľa následne 3. decembra 2007 posúdila Posudková komisia sociálneho zabezpečenia Sociálnej poisťovne, ústredia v Bratislave, ktorá po zhodnotení najnovších lekárskejších vyšetrení, a to gastroenterologického (z 26. septembra 2007), psychologického (z 15. októbra 2007), psychiatrického (z októbra 2007) a pľúcneho vyšetrenia (z 23. októbra 2007) rovnako ako v lekárskej správe zo 4. decembra 2006 dospela k zhodnému záveru, že zdravotný stav navrhovateľa od 8. septembra 2007 zodpovedá už len čiastočnej invalidite, lebo po liečbe došlo k zlepšeniu jeho zdravotného stavu, k vaskulárnej kompenzácii a laboratórne pretrvávajúca mierna až stredná biochemická aktivita podľa výsledkov pečňových testov, pretrvávajúca u neho naďalej už len ľahká reštrikčná ventilačná porucha, RMG pľúc je bez jednoznačných patologických zmien. Vysoký krvný tlak bol pri liečbe stabilizovaný v hraničných hodnotách. Psychologickým a psychiatrickým vyšetrením bola potvrdená organická porucha ľahkého stupňa, s miernou intelektovou deterioráciou a sociálnou degradáciou.

Navrhovateľ nepredložil žiadne správy o vyšetrení svojho zdravotného stavu, ktoré by posudkovým orgánom neboli známe ani v odvolacom konaní. Odvolací súd preto nemal dôvod pochybovať o správnosti záverov posudkových orgánov pri posudzovaní jeho zdravotného stavu.

Pokiaľ ide o výpočet výšky čiastočného invalidného dôchodku, odvolací súd považuje postup odporkyne zhodne so závermi krajského súdu za správny.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rozsudok Krajského súdu v Žiline ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

Odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, lebo navrhovateľ v konaní nebol úspešný a odporkyňa žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 16. apríla 2009

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová